

NEWS

Uuni, näyttö ja aamun ensimmäinen jono

Miten leipurimestari lähetti liitutaulunsa eläkkeelle.

5. elokuuta 2026, Tobias Engl

Marlene Bauer pyörittää leipomoa kolmannessa polvessa, ja vielä hiljattain tiskin yläpuolella riippuivat samat liitutaulut kuin hänen isoisänsä aikaan. Kauniit taulut. Kaarevaa käsialaa, joka aamu uudelleen kirjoitettuna. Ongelma oli vain se, että se, mitä tauluilla luki, piti harvoin paikkansa kovin pitkään.

Kun siemenleipä myytiin loppuun jo yhdeksältä, se pysyi silti taululla, ja asiakkaat kysyivät sitä, kunnes joku kurottautui pyyhkimään sen pois sienellä. Lounaspatat ilmestyivät taululle vasta, kun joku myyjistä muisti kirjoittaa ne. Joinakin päivinä liike ei saanut parhaita tuotteitaan myytyä, koska kukaan ei yksinkertaisesti tiennyt niiden olemassaolosta.

Käännöksi tuli ilman sen kummempaa numeroa: kolme näyttöä tiskin yläpuolelle. Marlene oli rehellisesti sanottuna epäileväinen. Hän pelkäsi, että liike alkaisi näyttää moottoritien liittymän pikaruokalalta. Ei alkanut. Taulut näyttävät samalta kuin aina, sama kaareva käsiala, mutta nyt ne vaihtuvat itsestään.

Nykyään menu päivittyy itsestään. Aamulla aamiainen, yhdestätoista lähtien lämmin tiski, iltapäivällä kakut, kaikki oikeaan aikaan ilman, että kenenkään tarvitsee pyyhkiä mitään. Kun siemenleipä loppuu, se katoaa taululta, jos ScreenWay on yhdistetty kassajärjestelmään. Mitä ei enää ole, sitä ei myöskään lue taululla. Ja mantelisarvi, joka ennen hukui koriin, pyörii nyt keskipäivällä kuvana isolla näytöllä. Marlenen mukaan niitä menee nyt kaksi kertaa enemmän.

Nykyään näytöt ovat myös toisessa myymälässä torin laidalla. Marlene päivittää molempia tabletilla leipomon yläkerran toimesta. Kerran asetettu kampanja pyörii kummassakin paikassa. Ennen hän ajoi itse paikalle, pino laminoituja kylttejä pelkääjän paikalla.

Liitutaulut hän piti. Yksi riippuu nyt kahvilanurkkauksessa päivän mietelauseen kanssa, käsin kirjoitettuna, koska joidenkin asioiden kuuluu pysyä sellaisina. Kaiken muun hoitaa näyttö. Ja aamun ensimmäinen jono, Marlene sanoo, liikkuu nykyään nopeammin, koska kukaan ei enää kysy jotain, mikä on jo aikaa sitten tullut uunista ja mennyt.